

Fert tú at ferðast
i summarfritíð-
ini?

Ann Simonsen: — Í ár
fari eg ikki at ferðast, tí
vit byggja hús, og vilja
heldur fáa tey liðug
fyrst.

Martin Djurhuus: —
Eg fari at ferðast
innanoyggja, tí ein
eigur fyrst og fremst at
læra egna land sitt at
kenna.

Ove Olsen: — Eg fari
ikkí útlandis í ár,
men tað eru eisini
góðar og spennandi
ferðir at gera í Fø-
royum.

Møguliga fari eg til
Fugloyar at ferðast i
summarfritíðini, og
eisini til Dimunar, um
helikoptari verður sett-
ur í rutu.

Frítíðarlógin: 4. táttur kann køva alt felags- arbeiði

sjónarmið

Í dag:

Niels Nattestad, lærari og
itróttarleiðari

Itróttarfeløg eru longu í dýrasta neyð. Itróttarleiðarar rýma til
kvøldskúlan, tí tað lonir seg best. Tað stendur illa til við leiðara-
búgving. Teir eru sum oftast idealistar, sum gagna samfelagnum
uttan samsýning, vísir Niels Nattestad m.a. á sjónarmiðnum

Leingi hefur verið biðað eftir eini
fritíðarlóg, sum vit vistu var á
veg. Nú er so uppskot lagt fyrri
tingið, men móttókan hefur verið
misjovn. Kommunurnar óttast
fyri, at verður lógin samtykt
óbroytt, fer tað at kosta teimum
ov nógv.

Alt, sum kostar pening, verður
i dag møtt við stórum ivasemi, og
tað er kanska ikki so lægt. Men
fritíðin hjá ungfolki er nógv og
verður hon ikki fylt út við
onkrum, sum meining er í, er
stórur vandi fyrri, at passiviser-
andi sjónvarpið verður tað minst
skadiliga, tann ungi hefur at
halda seg til. Bilar, rúsdrekka og
kriminalitetur eru aðrir útgir,
sum í seinna enda munnu fara at
kosta samfelagnum í dýrum
dómum.

4. táttur i lógaruppskotinum
kallast **Frítíðarvirksemi** og um-
fatar alt tað, sum ikki beinleiðis
er undirvísing: skótar, ítrótt og
annað ungdomsarbeiði.

Hesin táttur hefur møtt ser-
ligari mótsæði, og hóast hann av
summum verður sagdur at vera
besti parturin i øllum lógarupps-
skotinum, so verður tað júst
hann, sum kann koma at køva alt
felagsarbeiði, verður lógin sam-
tykt óbroytt.

Higartil hefur allur ítróttur i
landinum gingið út frá feløgum-
um.

Talið av ítróttafeløgum er al-
samt vaksandi, og talið av
iðkandi ungfolki samsvarandi.
Hesi feløg verða ikki stuðlað eftir

uppskotinum, heldur tvørtur-
imóti. Dømi eru longu um, at
ítróttafeløg eru i dýrasta neyð:
leiðarar rýma til kvøldskúlan, tí
tað lonir seg best. Hetta kann
koma at hava við sær, at feløg
mugu gevast at virka.

Vit høvdu væntað eina fritíðar-
lóg, sum beinleiðis hjálpti ung-
domsarbeiðnum, ið feløgin taka
sær av. Lógin leggur istaðin upp
til, at sama virksemi, ið feløgin
taka sær av, verður lagt undir
kvøldskúlan, sum verður nógv
betur førur fyrri at gjalda sinum
lærum eina góða løn. Tað kann
i síðsta enda hava við sær avtøku
av øllum ítróttafeløgum.

Hóast hvørt heim i landinum á
onkran hátt er uppi i skipaðum
ítrótti, verður dýgla høg eftir
hesi fritíðargrein. Sagt verður
m.a., at politikararnir altíð hava
forkelað ítróttafólkið, og at tað
hefur fingið alt, tað hefur peikað
á.

Hetta er sjálvandi ikki so, men
tí samanberingar við annað fri-
tíðarvirksemi, mugu vit við-
ganga, at ítróttur in er ikki ring-
ast fyrri, minni enn so. Tað tyðir
tá á ongan hátt, at ítróttur in
verður stuðlaður nógv —
heldur tað, at annað virksemi fær
ov lítið.

ISF fær árliga stuðul á lóg-
tingsins figgjarlóg, men hann er
ikkí størri enn so, at tað, sum
bytt verður út til sersambondini,
als ikki røkkur nógv langt. M.a.
liggur leiðaraútbúgvingin so gott
sum á láni.

Verri er státt hjá flestu ítróttar-
feløgum. Nógv aka á knønum
figgjargila. Útreiðslurnar eru
mangar — leiga av hølum, keyp
av útbúnaði osfr., og inntøkurnar
so at siga ongar aðrar enn lima-
gjaldið, sum, hóast tað er rætti-
liga høg i nógvum feløgum, ikki
røkkur langt.

Ein stórir partur av orkunum hjá
leiðslunum i feløgum, sum
heldur átti at farið til at skapa
trivnað og framburð saman við
limunum, fer við at finna útgir
fyri, hvussu peningur fæst til
rakstur in og at skipa fyrri teimum
tiltøkum, ið geva sum mest.

Tað hevði tí heldur verið mun-
andi hjálp, um ein fritíðarlóg
álegði kommununum at gjalda
tað, tað kostar ítróttafeløgum
at leiga tey høl, ið neyðug eru.

Umstøðurnar hjá ítróttinum
gerast betri og betri, men sam-
stundis dýrari og dýrari fyrri
hvørt felagið. Vøllir verða gjør-
di, og fleiri hollir eru i gerð i
lótuni. Hetta er alt gjørligt, tí tað
almenna veitir góðan stuðul.
Sjálvt eigur ítróttafólkið á sama
hátt sum annar ungdomur at
gjalda sin part, men hesin partur
má ikki gerast so stórir, at hann
tekur áráði frá tí.

Ytru karmarnir eru heldur ikki
nóg mikið.

Foreldur senda børn síni til
ítróttafeløgin ella annað virk-
semi i tí treysti, at har er fólk, ið
dugir at taka sær av teimum.

Men á leiðaraútbúgvingarøkin-
um stendur illa til, bæði hjá

ítróttinum og annars øllum tí
virksemi, ið nevnt er undir 4.
tátti i hesum lógaruppskoti.
Meginparturin av tí folki, ið
tekur sær av ungdominum er
uttan nakra útbúgving til slíkt
arbeiði. Talan er heldur um idea-
listar, sum gagna samfelagnum
við at taka lut i sosialum arbeiði,
og tað uttan at fáa nakra samsýn-
ing afturfyrri.

Hugsa vit um lærararnar á
kvøldskúlanum, so hava teir allir
útbúgving i tí grein, teir undir-
vísir í. Hetta er ikki galdandi, tá
talan er um t.d. ítrótt. Tí er tað
eisini, at tað ofta er sera torført
at fáa venjarar til teir yngstu lim-
irnar i felagnum. Hevur tú ongan-
tíð lutikið á skeiði ella á annan
hátt fingið kunnleik til venjara-
virksemi, ert tú ótryggur og
hattir tær ikki at fara undir slíkt
arbeiði. Ein spurningur er eisini,
um tað er rætt, at lata slíkt starv
upp i hendurnar á óroyndum
folki. Tí átti alt nýverandi ung-
domsfelagsarbeiði at fingið somu
sømdir, sum uppskotið ætlar
kvøldskulalærarum á hesum
økinum.

Tað var kanska gott, at uppskot-
ið varð lagt fram nú i var, tí so
fingu menn høvi til at útseta
málið til heystar og hava tí eitt
heilt summar at kanna tað gjøll-
ari. Okkum tørvar eina slíka lóg,
og tí er at vóna, at lógtingsmenn
veruliga fáa eitt endaligt upp-
skot, sum tænar øllum føroyskum
ungdomi.

At viljin er til staðar, tað ivast
vit ikki i.

politisk
viðmerk-
ing

Fyriliggjandi frítíðar-uppskot darvar demokratiska tankanum

fritíð fyrri okkum øll:

Uppskotið um eina fritíðar-
lóg er eitt av teimum fáu
veruligu skilgøðum og prog-
ressivu lógaruppskotinum,
sum yvirhefur er komið frá tí
borgarlaga landsstýrinum.

Ein kann ikki annað enn
smilast at hesum úttalisi, tí
fyri tað fyrsta er hetta

gamalt uppskot hjá undan-
farna landsstýri, og fyrri tað
næsta hoyrdist, tá skula-
nevnd lógtingsins ikki tordi
at koma aftur til tingið við
áliti i hesum máli, men varð
sitandi sum millumtinga-
nevnd, at bert tvær atkvøður
á tingi høvdu verið fyrri upp-
skotinum. Restin av tingfólk-

um okkara mettu uppskotið
ikkí búgvið til at avgreiða, og
tað skilji eg væl.

Hvat man vera orsøkin til,
at bert Jóannes og Eilíf
Samuelsen halda hetta upp-
skotið vera nóg gott sum er?

Síðan skrivur tú: Ting-
menn tóktist meira upptiknir
av brøvunum frá Føroya

Kommunufelag og Tors-
havnar Byráð enn av teim
heilt uppløgdum fyrimunum
lógaruppskotinum.

Tað er ikki nóg mikið at
vera upptikin av fyrimun-
unum við eini hvørjari lóg,
men so sanniliga eisini mögu-
ligum vansom, sum ting-

Framhald á síðu 14

Tabor, Fugla- firði

Bibliutimi i kvøld kl.
20.00, fyrsta Mósesbók, 3.
kap.

Kr. Himmalsferðardag
er møti kl. 19.00.

Birgir Mohr, bygdar-
ráðsformaður á Sandi,
hefur skrivað viðmerk-
ingina.

I sjónarmiði 13/5—82 skrivur
Jóannes Dalsgaard um upp-
skotið til lóg um eina betri